

TERS EVLER MAHALLESİ

GÖKÇEN BENİ GÜNDOĞDU

2. Baskı - Beyaz Balina Yayınları, İstanbul 2025

TERS EVLER MAHALLESİ

GÖKÇEN BENGİ GÜNDOĞDU

ISBN: 978-605-188-803-3

© Bu kitabın ilk baskısı 2020'de Zencefil Kitap tarafından yapılmıştır.
Kitabın tüm yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Yazan: Gökçen Bengi Gündoğdu

Editör: Filiz Çiçek

Resimleyen: Özge Alphan

Kapak uygulama ve sayfa tasarımı: Adem Şenel

Baskı: Anıt Ofset Matbaacılık ve Ambalaj San. Tic. Ltd. Şti.

Cilt: Deniz Matbaa, İstanbul

Matbaa Sertifika No: 77699

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 Kat: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 / Faks: 0212 544 66 70

Yayınevi Sertifika No: 49238 info@beyazbalina.com.tr

TERS EVLER MAHALLESİ

GÖKÇEN BENİ GÜNDOĞDU

Resimleyen: Özge Alphan

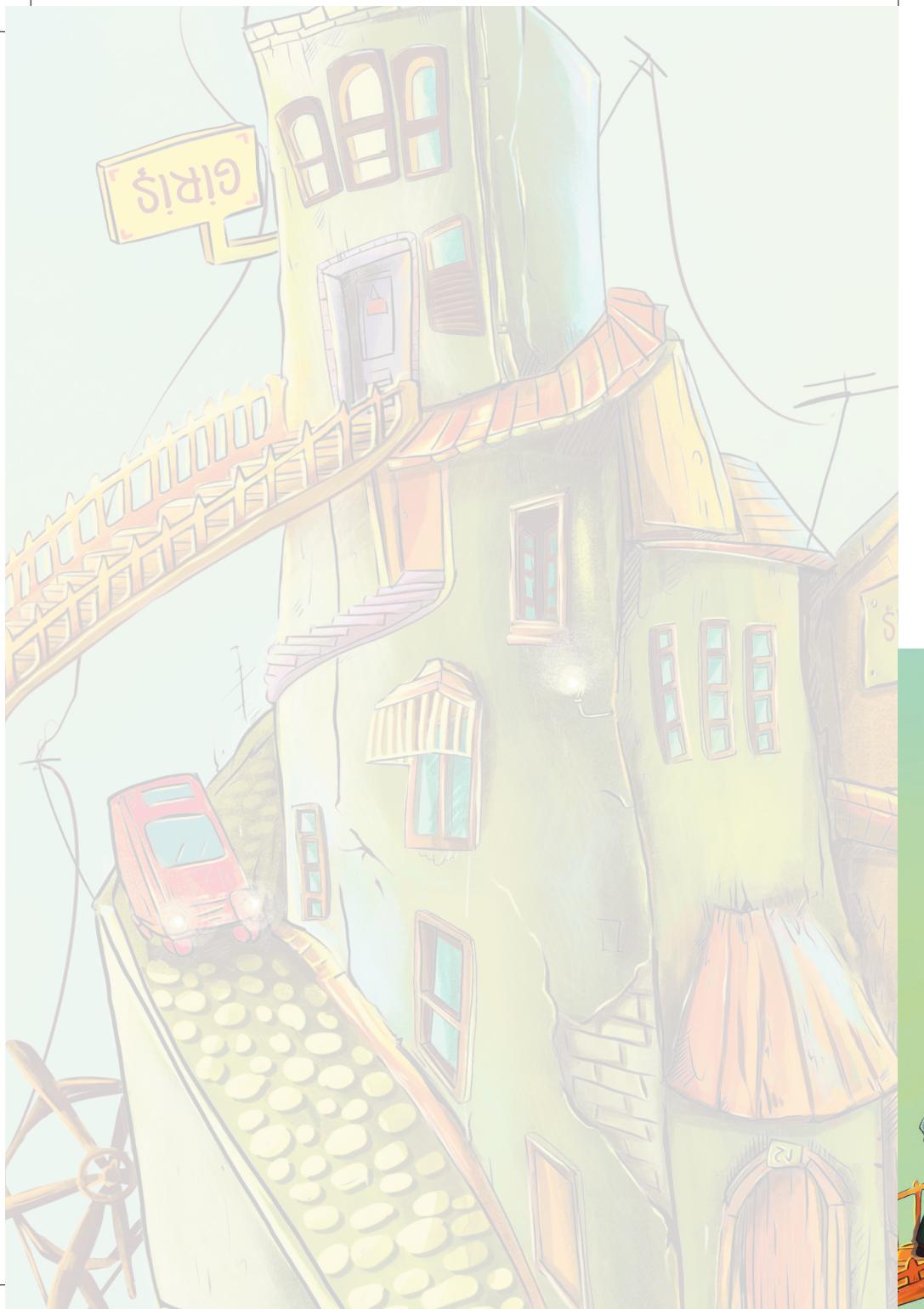
Simya ve Defne'ye,
Hayal gücümün kapılarını aralayan,
dünyaya başka gözlerle bakmamı
sağlayan iki sihirli ruha...

Birinci Bölüm

Tersliklerle İlk Karşılaşma

Bildiğiniz mahallelere hiç benzemez.
Levhalarının, yollarının, saatlerinin hatta evlerinin bile ters olduğu bir yer burası ve bir gün Bay Düzgün mahallemize geldi.

BAY DÜZGÜN önce, ne için yapıldığı belli olmayan merdivenlerden çıktı ve sonra aşağı indi. Karşısında ters levhadan, mahallemizin ismini öğrendi:

TERS EVLER MAHALLESİ.

Durup etrafına baktığında bu mahallenin tam da adı gibi tasarlandığını gördü.

Her şey ters görünüyordu

ve çevrede, Bay Düzgün'ün ne işe yaradığını anlamadığı bir sürü yapı vardı. Ters duran tabelayı düzeltip yoluna devam etti.

Bay Düzgün, otuzlu yaşlarda, sarı saçlı, orta boylu, iyi eğitim almış biriydi. Kendini bildi bileli tersliklere dayanamazdı.

**Nerede bir karışıklık görse
hemen onu düzeltmek isterdi.**

Annesi çorabını ters giydirdiğinde de böyleydi, sınıfındaki çöp kovanın yeri değiştirildiğinde de...

Büyüdüğünde şehir şehir dolaşmaya ve gördüğü terslikleri düzeltmeye adanmıştı

kendini ama **bu mahalle, daha önce gördüklerinden çok farklıydı.**

Biraz daha ilerleyince fırından çıkan yaşlı bir adam gördü. Adamın elinde çeşitli sebzeler ve meyveler vardı ama ekmek yoktu.

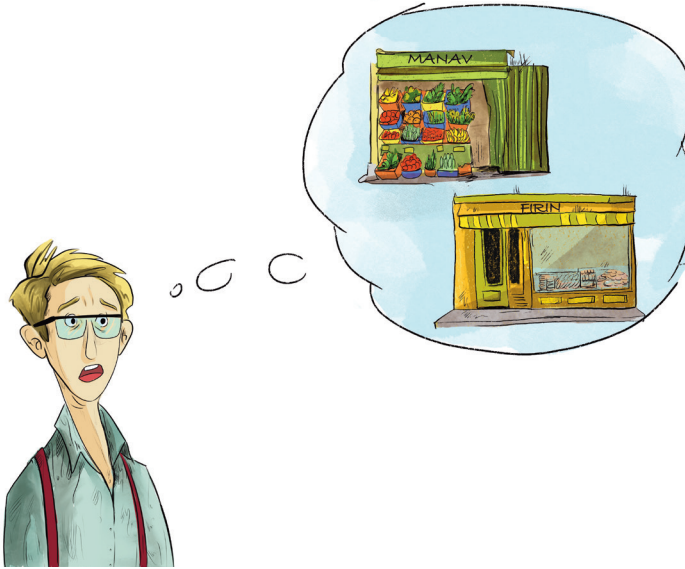
Bay Düzgün, yaşlı adama, “Ekmek bitmiş mi?” diye sordu ve belki de hayatında duyduğu en garip cevabı aldı: **“Fırında ekmek ne arasın evladım? FIRINDA SEBZE, MEYVE SATILIR.”**

Şaşkınlıktan gözleri fal taşı gibi açılan Bay Düzgün, “Öyle şey olur mu beyefendi? ‘fırın’ dediğimiz yerde ekmek pişer,

adı da o yüzden ‘fırın’dır zaten. Sebze ve meyve manavda satılır,” dedi.

Bu sözler üzerine yaşlı adam, çok eskiden gördüğü bazı şeyleri hatırlar gibi oldu ama sonra aldırmadan cevap verdi:

“Ben otuz yıldır bu mahallede yaşıyorum. Ekmeği hiç fırından almadım. Biz ekmeği kitapçıdan alırız.”

Yaşlı adam sesini alçaltıp kendi kendine konuşmayı sürdürdü. “Uzun yıllar önce öyle miydi? Sanki bir şeyler hatırlıyorum. Sahi ekmek neden kitapçıda satılsın ki?”

Onu duyan Bay Düzgün, **“Peki, öyleyse kitap nerede satılıyor?”** diye sordu. Yaşlı adamın aklı iyice karıştırmış olacak ki, “Onu da şu durakta bekleyen çocuklara soruver,” dedi ve söylene söylene uzaklaştı.

İkinci Bölüm

Geride Giden Otobüsler

Çocuklar yolun karşısındaki durakta bekliyorlardı. Bay Düzgün, onların okul servisini beklediklerini anladı. Yanlarına yaklaşıp selam verdi.

“Merhaba çocuklar, benim adım Düzgün. Kitap almak istiyorum ama nerede bulabileceğimi bilmiyorum. Nereden alabilirim?” diye sordu.

